

LAJTOS NÓRA

82.10.21.

Kedves jó Sándor, örültem soraidnak, és Gerda is köszönettel vette kézcsókjaid. Remélem nem mámorítottak el nagyon Bornemisza prédikációi és Heltai Chronikája. Ez a Heltai 26 éves, amikor megtanul magyarul, és mégis nyelvünk „terhe” alatt növesztette pálmává szépprózánkat. Az „aranyfedezettel” meg úgy voltam, jó szívvel és példaszerű eszmeiségével képes lesz emlékeztetni a Költő halálának centenáriumára. Tudom, nagy tisztelője vagy ennek a másodjegyzőnek, aki – hogy szavaidat ideidézzem – spleenesebb volt néha, mint Rilke. Nem győzöm hangsúlyozni: nem kis nemzet a magyar, ha a nyaktól felfelé mérjük. Mennyi nyelvi elegancia szorult belé! És ahol a magyar hexameterok daktilusokon gyalogolnak be a Költészet Pantheonjába, ott fénylenek legszebben prózánk rózsablakai is. Krúdy zenéje vajon hogyan szól most benned? Szindbád hajója a tárogató hangjának búskomor vizein úszik a félhomályban, vagy a hajnal első felhőkürtjei szállnak el szépeplékű fejed felett? Vagy „Krúdy hárfája zengi át az ausztrál éjszakát?” „Szemed könnytől árad, szíved bútól fárad”, ha Budapestre gondolsz. De hogy itthoni vizekre kalauzoljalak, most került elém a folyóirattárban egy még egészen friss cikk az öt hónappal ezelőtti szenzációról, amiről anno levelet is váltottunk egymással: a Leuveni Kódex odüsszeiájáról. Ruffy Péter írja a még úton lévő Mária-siralmunkról a Magyar Nemzet május 1-jei számában, ideidézem: „az első magyar versünk közel hétszáz éven át bujdosott.” Hétszáz esztendő! Tudom, nagy kincsnek tartottad május 24-ei hazatérését, hiszen Halotti beszéded mellé rendeltetett. Annak is már több, mint harminc éve, hogy a fülemben csengenek szavaid: „Emlékeink szétesnek, mint a régi szövetek. / Össze tudod-e még rakni a Margitszigetet?” Én nagyon bízom benne, hogy össze; mert a dirib-daraboknak lepkeszárnyai nőnek, és elrepülnek a Sziget felett.. Jó egészségnek örvendő szép őszi napokat kívánok magyar lányomokkal és őszinte barátsággal:

CKlay (Sziklay) Andor